

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หนึ่งร้อยเจ็ดสิบหก

การสำแดงจากพระเจ้าและการตื่นขึ้นครั้งสุดท้าย: ข้อหยั่งรู้จากนิมิตของดาเนียล

Jeff Pippenger

2024-04-06

ในดาเนียลบทที่สิบ กาเบรียลกำลังกระทำพันธกิจในการนำเสนอคำอธิบายอย่างครบถ้วนของพระธรรมดาเนียลแก่ประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย ดาเนียลเป็นตัวแทนของประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย ซึ่งในพระธรรมวิวรณ์คือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ดังนั้น หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนจึงตื่นขึ้นมาตระหนักว่าพวกเขาได้ถูกกระจัดกระจายไปตั้งที่ดาเนียลเป็นภาพแทนไว้ในบทที่เก้า พวกเขาตื่นขึ้นด้วยความเข้าใจว่าการทดสอบอันยิ่งใหญ่ซึ่งชะตากรรมอันเป็นนิത്യของพวกเขาถูกตัดสินนั้น คือการทดสอบเรื่องรูปสัตว์ร้าย ซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่พวกเขาจะได้รับการประทับตรา และก่อนที่เวลาทดลองจะสิ้นสุดลง ณ กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา พวกเขากำลังโศกเศร้าต่อความผิดพลาดที่เผชิญพวกเขาเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 และในสภาพเช่นนั้น พวกเขาได้รับให้เห็นภาพของพระคริสต์ในอภิสุทธิสถานตั้งที่อิสยาห์เป็นภาพแทนไว้ในบทที่หก

นิมิตนั้น ดังที่ปรากฏในประสบการณ์ของทั้งดาเนียลและอิสยาห์ ทำให้ทั้งสองมองเห็นสภาพอันเสื่อมทรามของตนต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ และทั้งสองก็ถ่อมตนลงจนถึงผงคลี แล้วอิสยาห์ก็ได้ยินคำถามว่าพระเจ้าจะทรงส่งผู้ใดไปหาชนชาติของพระองค์ และอิสยาห์ก็อาสา แต่ก่อนอื่นเขาได้รับการชำระให้บริสุทธิ์

แล้วข้าพเจ้ากล่าวว่า วัตถุประสงค์ข้าพเจ้า! เพราะข้าพเจ้าพินาศแล้ว; เนื่องด้วยข้าพเจ้าเป็นคนปากไม่สะอาด และข้าพเจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางชนชาติที่มีปากไม่สะอาด: เพราะนัยน์ตาของข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระมหากษัตริย์ คือพระยาห์เวห์จอมโยธา แล้วเสราฟองค์หนึ่งก็บินมาหาข้าพเจ้า ในมือของเขามีถ่านเพลิงก้อนหนึ่ง ซึ่งเขาใช้คีบคิบมาจากแท่นบูชา และเขาแตะถ่านนั้นที่ปากของข้าพเจ้า แล้วกล่าวว่า ดูเถิด สิ่งนี้ได้แตะต้องริมฝีปากของเจ้าแล้ว; และความชั่วช้าของเจ้าก็ถูกนำออกไป และบาปของเจ้าก็ได้รับการลบมลทินแล้ว ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า เราจะใช้ผู้ใดไป และผู้ใดจะไปแทนเรา? แล้วข้าพเจ้าทูลว่า ข้าพระองค์อยู่นี่ ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด อิสยาห์ 6:5-8

อิสยาห์ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยถ่านจากแท่นบูชา และดาเนียลได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการเพ่งดูนิมิตเชิงเหตุแห่งกระจกสอง ซึ่งทำให้ผู้ที่เพ่งดูเปลี่ยนไปเป็นภาพลักษณ์ที่เขาเพ่งดูนั้น อิสยาห์ได้รับคำสั่งให้นำสารไปถึงชนชาติหนึ่งซึ่งได้ยินก็หาได้ยินไม่ และมองเห็นก็หามองเห็นไม่

และพระองค์ตรัสว่า ไปเถิด และจงบอกชนชาตินี้ว่า พวกเจ้าจะได้ยินก็จริง แต่จะไม่เข้าใจ; และจะได้เห็นก็จริง แต่จะไม่หยั่งรู้ จงทำให้ใจของชนชาตินี้เฉื่อยชา และทำให้หูของเขาหนวก และปิดตาของเขาไว้; มิฉะนั้นเขาจะเห็นด้วยตาของเขา และได้ยินด้วยหูของเขา และเข้าใจด้วยใจของเขา และกลับใจใหม่ และได้รับการรักษาให้หาย อิสยาห์ 6:9, 10

อิสยาห์ปรารภว่าจะทราบว่าเขาจะต้องเกี่ยวข้องกับประชาชนผู้ซึ่งไม่เข้าใจและไม่หยั่งรู้ต่อไปอีกนานเท่าใด ดังนั้นเขาจึงถามว่า “นานเท่าใด?”

แล้วข้าพเจ้าทูลว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า อิกนานเท่าใด?” และพระองค์ตรัสตอบว่า “จนกว่าเมืองทั้งหลายจะถูกทำให้รกร้างปราศจากผู้อาศัย และเรือนทั้งหลายปราศจากผู้คน และแผ่นดินจะถูกทำให้รกร้างอย่างสิ้นเชิง และพระยาห์เวห์จะทรงพาผู้คนออกไปไกล และจะมีการทอดทิ้งครั้งใหญ่ท่ามกลางแผ่นดินนั้น” อิสยาห์ 6:11, 12

แผ่นดินซึ่งเป็นหัวข้อแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับยุคสุดท้าย คือสหรัฐอเมริกา ผู้ซึ่ง “ถูกทำให้รกร้างอย่างสิ้นเชิง”

เมื่อความพินาศของชาติเกิดขึ้นโดยการละทิ้งความเชื่อของชาติผ่านกฎหมายวันอาทิตย์ ข้อสี่สิบเอ็ดของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ได้มีแบบอย่างล่วงหน้าไว้โดยข้อสิบหกของบทเดียวกัน ในข้อสี่สิบเอ็ด “การทอดทิ้งครั้งใหญ่ท่ามกลางแผ่นดิน” ถูกระบุว่าเป็นการที่ “คนเป็นอันมาก” ถูกโค่นล้ม ข่าวสารของอิสยาห์ ซึ่งพระเยซูทรงอ้างถึงเมื่อพระองค์ตรัสแก่พวกยิวที่ชอบโต้แย้งในช่วงประวัติของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์ ระบุว่า เมื่อประชากรแห่งพันธสัญญาในอดีตกำลังถูกละเลยผ่านไป เมื่อนั้นพวกเขาจะมีหูและตาที่ไม่เข้าใจหรือไม่สังเกตเห็น ข่าวสารของอิสยาห์เป็นตัวแทนของการทรงเรียกครั้งสุดท้ายถึงลาวาติเซียแอดเวนติสม์ ซึ่งสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ ณ ที่ซึ่งลาวาติเซียแอดเวนติสม์ถูกคายออกจากพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เขาจะเข้าไปในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ด้วย และหลายประเทศจะถูกคว่ำลง แต่ชนเหล่านี้จะพ้นจากมือของเขา คือ เอโดม และโมอับ และหัวหน้าของชนอัมโมน ดาเนียล 11:41

อิสยาห์และดาเนียลได้รับมอบหมายให้ประกาศคำเรียกครั้งสุดท้ายแก่ชาวเลาติเซีย และเมื่อถึงการแตะต้องครั้งที่สามของดาเนียลในบทที่สิบ เขาก็ได้รับกำลังสำหรับภารกิจนั้น

แล้วผู้หนึ่งซึ่งมีลักษณะเหมือนมนุษย์ก็มาแตะต้องข้าพเจ้าอีก และท่านได้เสริมกำลังแก่ข้าพเจ้า และกล่าวว่า โอ มนุษย์ผู้เป็นที่รักยิ่ง อย่ากลัวเลย สันติสุขจงมีแก่ท่าน จงเข้มแข็งเถิด เออ จงเข้มแข็งเถิด และเมื่อท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้รับกำลังขึ้น และกล่าวว่า ขอเจ้านายของข้าพเจ้าจงตรัสเถิด เพราะท่านได้เสริมกำลังแก่ข้าพเจ้าแล้ว ดาเนียล 10:18, 19

ดาเนียลได้รับกำลังให้ประกาศข่าวสารซึ่งท่านได้มาเข้าใจเมื่อมีคาเอลเสด็จลงมาในบทที่สิบ อิสยาห์ได้รับแจ้งว่าท่านจะต้องประกาศข่าวสารนั้นต่อไปจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์นั้น คนที่เหลืออยู่จะได้รับการสถาปนาขึ้น

แล้วข้าพเจ้าทูลว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า อิกนานเท่าใด?” และพระองค์ตรัสตอบว่า “จนกว่าหัวเมืองทั้งหลายจะถูกทำให้ร้าง ไม่มีผู้อาศัย และเรือนทั้งหลายจะเริ่มมนุษย์อยู่ และแผ่นดินจะรกร้างอย่างสิ้นเชิง และพระยาห์เวห์ได้ทรงย้ายมนุษย์ไปไกล และจะมีการทอดทิ้งครั้งใหญ่ท่ามกลางแผ่นดินนั้น แต่ในนั้นยังจะเหลืออยู่หนึ่งในสิบ และมันจะกลับมา และจะถูกผลาญเสีย ดั่งต้นเทเรบินธ์และดั่งต้นโอ๊ก ซึ่งแก่นสารของมันยังอยู่ในมันเมื่อมันผลัดใบ ฉะนั้น พงศ์พันธุ์อันบริสุทธิ์จะเป็นแก่นสารของมัน” อิสยาห์ 6:11-13

เมื่อจะมี “การทอดทิ้งครั้งใหญ่ในท่ามกลางแผ่นดิน” (ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์) ก็จะมี “หนึ่งในสิบ” ปากฎให้เห็น ซึ่ง “แก่นแท้” ของเขาคือ “เชื้อสายอันบริสุทธิ์” รากศัพท์ของคำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “หนึ่งในสิบ” คือ “สิบลด” องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงมี “สิบลด” ที่ได้ “กลับคืนมา” แล้ว ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์

และหนึ่งในสิบทั้งหมดของแผ่นดิน ไม่ว่าจะเป็นจากพืชพันธุ์ของแผ่นดิน หรือจากผลของต้นไม้ เป็นของพระยาห์เวห์; สิ่งนั้นบริสุทธิ์แต่พระยาห์เวห์ และถ้าผู้ใดจะไถ่ส่วนหนึ่งส่วนใดแห่งหนึ่งในสิบของตน เขาจะต้องเพิ่มอีกหนึ่งในห้าของสิ่งนั้น และเกี่ยวกับหนึ่งในสิบของโคหรือของฝูงแพะแกะ

คือทุกสิ่งที่ผ่านใต้ไม้เท้า สิ่งทีลืบจะเป็นสิ่งบริสุทธิ์แต่พระยาห์เวห์ เลวีนิติ 27:30-32

“หนึ่งในสิบ” ที่ “กลับมา” นั้นบริสุทธิ์แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า และเป็นส่วนขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เพราะส่วนของพระยาห์เวห์คือประชากรของพระองค์ ยาโคบเป็นส่วนแห่งมรดกของพระองค์
เฉลยธรรมบัญญัติ 32:9

บรรดาผู้ที่ได้กลับมาก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ คือผู้ที่เยเรมีย์เป็นตัวแทน
หมายถึงผู้ที่ได้ประสบความสำเร็จครั้งแรก และผู้ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาไว้ว่า
หากเขาทั้งหลายจะกลับมา เขาทั้งหลายจะเป็นพระโอรสของพระองค์ หรือเป็นผู้กล่าวแทนพระองค์

เมื่อข้าพระองค์ได้พบถ้อยคำของพระองค์ ข้าพระองค์ก็กินถ้อยคำนั้น
และพระวจนะของพระองค์เป็นความชื่นบานและความปิติยินดีแห่งใจของข้าพระองค์
เพราะข้าพระองค์ได้ชื่อว่าเป็นของพระองค์ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจอมโยธา
ข้าพระองค์มิได้นั่งอยู่ในชุมนุมของคนเยาะเย้ย และมิได้ชื่นชมยินดี
ข้าพระองค์นั่งอยู่ตามลำพังเพราะพระหัตถ์ของพระองค์
เพราะพระองค์ทรงทำให้ข้าพระองค์เต็มด้วยความกลัว เหตุใดความเจ็บปวดของข้าพระองค์จึงไม่สิ้นสุด
และบาดแผลของข้าพระองค์จึงรักษาไม่หาย ซึ่งไม่ยอมรับการเยียวยา?
พระองค์จะทรงเป็นแก่ข้าพระองค์อย่างคนมูสา และเป็นดั่งน้ำที่เหือดแห้งไปจริงหรือ? เพราะฉะนั้น
พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนั้ว ถ้าเจ้ากลับมา เราจะนำเจ้ากลับคืนมาอีก และเจ้าจะยืนอยู่ต่อหน้าเรา
และถ้าเจ้านำสิ่งมีค่าออกจากสิ่งเลวทราม เจ้าจะเป็นดั่งปากของเรา ให้พวกเขากลับมาหาเจ้า
แต่เจ้าอยากกลับไปหาพวกเขาเลย และเราจะกระทำให้เจ้าเป็นกำแพงทองสัมฤทธิ์อันมั่นคงแก่ชนชาตินี้
และเขาทั้งหลายจะต่อสู้กับเจ้า แต่จะเอาชนะเจ้าไม่ได้ เพราะเราอยู่กับเจ้า
เพื่อช่วยเจ้าให้รอดและเพื่อช่วยกู้เจ้า พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนั้วและเราจะช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของคนชั่ว
และเราจะไถ่เจ้าออกจากมือของคนโหดร้าย เยเรมีย์ 15:16-21

เศษที่เหลืออยู่หรือหนึ่งในสิบที่ “กลับมา” ในคำพยานของอิสยาห์นั้นจะต้องถูกกิน
เพราะพวกเขาได้รับข่าวสารของพระเจ้า และพระวจนะของพระองค์จะต้องถูกกิน
พวกเขาคือผู้ที่จะเป็นพระโอรสของพระเจ้า
และในการนั้นเองพวกเขาจะนำเสนอพระวจนะของพระเจ้าซึ่งจะต้องถูกกินโดยบรรดาผู้แสวงหาความรอด
เยเรมีย์มิได้นั่งอยู่ใน “ชุมนุมของคนเยาะเย้ย” เพราะเช่นเดียวกับดาเนียล เมื่อเขาเห็นนิมิต
“ชุมนุมของคนเยาะเย้ย” ก็หนีไป เยเรมีย์ได้คิดว่าพระเจ้าทรงมุสาต่อเขา
เพราะพระหัตถ์ของพระเจ้าได้ทรงยอมให้เกิดความผิดหวังครั้งแรกของวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844
ในประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรต์ และวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 ในยุคสุดท้าย
พระสัญญาสำหรับเยเรมีย์คือ หากเขาจะ “กลับมา” และในข้อความตอนของอิสยาห์ “หนึ่งในสิบ” ก็ “กลับมา”
ด้วย

หากเยเรมีย์ “กลับมา” เขาก็เป็นส่วนหนึ่งของ “หนึ่งในสิบ” ของอิสยาห์ ซึ่งบริสุทธิ์
และเป็นส่วนแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งมี “แก่นสาร” อยู่ในพวกเขา คำภาษาฮีบรูสำหรับคำว่า “แก่นสาร”
หมายถึงเสา และการถูกทำให้เป็น “เสา” นั้น คือพระสัญญาที่ประทานแก่ชาวฟีลาเดลเฟีย

ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะตั้งผู้นั้นไว้เป็นเสาในพระวิหารแห่งพระเจ้าของเรา และเขาจะไม่ออกไปจากที่นั่นอีกเลย
และเราจะเขียนพระนามแห่งพระเจ้าของเราไว้บนเขา และเขียนนามของนครแห่งพระเจ้าของเรา
คือเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะเขียนนามใหม่ของเราไว้บนเขา
ผู้ใดมีหู จงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย วิวรณ์ 3:12, 13

“เสา” กล่าวคือ “แก่นสาร” ของเขาทั้งหลาย

เป็นภาพแทนของการรวมกันของพระลักษณะพระเจ้าและความเป็นมนุษย์ เพราะพระคริสต์ทรงเป็น “เสา” ที่ค้ำจุนพระวิหาร

“ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ในสภาพแห่งความหดหู่สิ้นหวังนี้

ข้าพเจ้าได้มีความฝันซึ่งทำให้เกิดความประทับใจอย่างลึกซึ้งในจิตใจของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าฝันว่าได้เห็นพระวิหารแห่งหนึ่ง ซึ่งมีผู้คนจำนวนมากกำลังไหลเข้าไป

มีเพียงผู้ที่เข้าไปสักขีในพระวิหารนั้นเท่านั้นที่จะได้รับความรอดเมื่อเวลาสิ้นสุดลง

ทุกคนที่ยังคงอยู่ภายนอกจะพินาศสูญสิ้นเป็นนิตย์ ผู้คนจำนวนมากที่อยู่ภายนอก

ซึ่งต่างดำเนินไปตามวิถีทางอันหลากหลายของตน ได้เยาะเย้ยและถากถางผู้ที่กำลังเข้าไปในพระวิหาร

และบอกแก่พวกเขาว่า แผนการแห่งความปลอดภัยนี้เป็นกลอุบายอันแนบเนียน

ที่แท้แล้วไม่มีอันตรายใดเลยที่จะต้องหลีกเลี่ยง

พวกเขาถึงกับฉุดรั้งบางคนไว้เพื่อขัดขวางมิให้รีบเข้าไปภายในกำแพงนั้น”

“ด้วยเกรงว่าจะถูกเยาะเย้ย ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรรองกว่าฝูงชนจะสลายไป

หรือจนกว่าข้าพเจ้าจะสามารถเข้าไปได้โดยที่พวกเขาไม่สังเกตเห็น แต่แทนที่จำนวนผู้คนจะลดน้อยลง

กลับเพิ่มมากขึ้น และด้วยเกรงว่าจะสายเกินไป ข้าพเจ้าจึงรีบออกจากบ้านและเบียดฝ่าฝูงชนไป

ด้วยความกระวนกระวายที่จะไปให้ถึงพระวิหาร ข้าพเจ้าไม่ได้สังเกตเห็นหรือใส่ใจฝูงชนที่ห้อมล้อมอยู่รอบตัว

เมื่อเข้าไปในอาคารนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าพระวิหารอันกว้างใหญ่นั้นตั้งอยู่ได้ด้วยเสาสามหีมาตันเดียว

และมีลูกแกะตัวหนึ่งซึ่งถูกฉีกทิ้งและมีเลือดไหลโชกผูกไว้กับเสานั้น ดูประหนึ่งว่าพวกเขาที่อยู่ ณ

ที่นั่นต่างก็รู้ว่าลูกแกะตัวนี้ได้ถูกฉีกทิ้งและฟกช้ำเพราะเห็นแก่เรา

ทุกคนที่เข้าไปในพระวิหารจะต้องมาปรากฏต่อหน้าลูกแกะนั้นและสารภาพบาปของตน”

“ตรงหน้าพระเมษโปดกมีที่นั่งยกสูง ซึ่งมีคนหมู่หนึ่งนั่งอยู่ ดูมีความสุขยิ่งนัก

แสงสว่างแห่งสวรรค์ดูประหนึ่งส่องบนใบหน้าของพวกเขา

และพวกเขาได้สรรเสริญพระเจ้าและร้องเพลงขอบพระคุณด้วยความชื่นบาน

ซึ่งฟังประหนึ่งดุจดนตรีของเหล่าทูตสวรรค์ คนเหล่านี้คือผู้ที่ได้มาถึงเบื้องพระพักตร์พระเมษโปดกแล้ว

ได้สารภาพบาปของตน ได้รับการอภัยโทษ และบัดนี้กำลังคอยอยู่ด้วยความชื่นชมยินดี

โดยคาดหวังเหตุการณ์อันเปี่ยมสุขบางประการ”

“แม้หลังจากที่ข้าพเจ้าได้เข้าไปในอาคารนั้นแล้ว ความหวาดกลัวก็เข้าครอบงำข้าพเจ้า

พร้อมทั้งความรู้สึกละเอียดที่ข้าพเจ้าจำต้องถ่มตนเองต่อหน้าคนเหล่านี้

แต่ข้าพเจ้าดูประหนึ่งว่าถูกบีบบังคับให้ก้าวต่อไป และกำลังค่อย ๆ

เคลื่อนไหวไปอ้อมเสาเพื่อจะเผชิญหน้ากับลูกแกะนั้น ทันใดนั้นก็มีความตื้นตันขึ้น พระวิหารสั่นสะเทือน

เสียงโห่ร้องแห่งชัยชนะก็ดังขึ้นจากหมู่วิสูทธิชนที่ชุมนุมกันอยู่

แสงสว่างอันน่าสะพรึงกลัวส่องสว่างไปทั่วอาคาร แล้วทุกสิ่งก็ตกอยู่ในความมืดมิดอย่างที่สุด

ผู้ที่เปี่ยมด้วยความสุขเหล่านั้น ได้หายไปพร้อมกับแสงสว่างนั้นสิ้น

และข้าพเจ้าถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังท่ามกลางความสยดสยองอันเจียบงันแห่งราตรี

ข้าพเจ้าตื่นขึ้นด้วยความทุกขระทม ในจิตใจ และแทบไม่อาจทำให้ตนเองเชื่อได้ว่านั่นเป็นเพียงความฝัน

สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ดูประหนึ่งว่าชะตากรรมของข้าพเจ้าได้ถูกกำหนดไว้แน่นอนแล้ว

ว่าพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้จากข้าพเจ้าไป และจะไม่กลับมาอีกเลย” Testimonies,

volume 1, 27.

“เนื้อแท้” ซึ่งอยู่ภายในหนึ่งในสิบที่กลับมา นั่นคือ “เสา” ผู้ค้ำจุนพระวิหาร

ดาเนียลได้เห็นนิมิตแห่งเหตุอันก่อให้เกิดขึ้นของพระเมษโปดกซึ่งถูกแขวนไว้บนเสา

และพระเมษโปดกนั้นเองคือ “เสา” เมื่อดาเนียลได้เห็นนิมิตอันยิ่งใหญ่นั้น

เขาก็ถูกเปลี่ยนให้เป็นตามลักษณะของเสา และหนึ่งในสิบของอิสยาห์ก็เช่นเดียวกัน มี "เนื้อแท้" (คือเสา) อยู่ภายในพวกเขา และเนื้อแท้เหล่านั้นจะต้องถูก "กิน" โดยทุกคนที่ประสงค์จะเข้าไปในพระวิหาร บรรดาผู้ที่เข้าไปในพระวิหารและกินเนื้อแท้เหล่านั้น คือฝูงแกะอีกฝูงหนึ่งของพระเจ้า ผู้ตอบสนองต่อข่าวสารของธงสัญญาณที่ถูกชูขึ้นในเวลาที่มีกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อมีการละทิ้งครั้งใหญ่อยู่ในแผ่นดินนั้น "เชื้อสายบริสุทธิ์" ซึ่งเป็นเนื้อแท้ของอิสยาห์นั้น คือพระเมษโปดกที่ถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกทรงวางรากฐานของโลก

หนึ่งในสิบที่กลับมาจะได้รับการช่วยกู้ให้พ้นจากมือของคนอธรรม เมื่อในการออกกฎหมายวันอาทิตย์นั้น การแยกระหว่างฟีลาเดลเฟียกับเลาดีเซียถูกกำหนดไว้สำหรับชีวิตนิรันดร์ และในเวลานั้นหลายคนจะถูกโค่นลง ผู้ที่ถูกโค่นลงนั้นถูกระบุว่าเป็นคนอธรรมผู้ไม่เข้าใจ พวกเขาจะได้รับการช่วยกู้ให้พ้นจากมือของผู้ที่นำสะพริงกล้วด้วย เพราะพวกเขาจะไม่รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย.

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า
เราจะกระทำให้ประชาชนหมู่มากแห่งอียิปต์สิ้นไปด้วยมือของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน
เขาและชนชาติของเขาที่มาด้วยกัน คือผู้ที่นำสะพริงกล้วท่ามกลางบรรดาประชาชาติ
จะถูกนำมาเพื่อทำลายแผ่นดินนั้น และเขาทั้งหลายจะชั้กดาบออกต่อสู้อียิปต์
และให้แผ่นดินเต็มไปด้วยคนที่ถูกสังหาร และเราจะกระทำให้แม่น้ำทั้งหลายแห้งไป
และชายแผ่นดินนั้นไว้ในมือของคนชั่วร้าย และเราจะกระทำให้แผ่นดินนั้นร้างเปล่า ทั้งสิ้นที่อยู่ในนั้น
โดยมือของคนต่างดาว เราคือพระยาห์เวห์ได้ตรัสแล้ว อิสยาห์ 30:10-12

"ผู้ครั้นคร้ามแห่งบรรดาประชาชาติ" คือกองทัพตัวแทนของกษัตริย์แห่งทิศเหนือ ธงสัญญาณที่ถูกชูขึ้น ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ ได้รับการช่วยให้พ้นจากมือของหญิงพรหมจารีโง่เขลา หรือหญิงพรหมจารีชั่วร้าย และยังได้รับการช่วยให้พ้นจากมือของผู้ครั้นคร้ามแห่งบรรดาประชาชาติด้วย ประเด็นที่เรากำลังกล่าวถึงในที่นี้คือ อิสยาห์ และดาเนียล และเยเรมีย์ และเอเสเคียล และยอห์น ล้วนถูกใช้เป็นภาพแทนของการเป็นขึ้นจากตายและการได้รับกำลังอำนาจของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ผู้ซึ่งกลับมาจากความผิดหวังเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 ในนิมิตสุดท้ายของดาเนียล คือนิมิตที่ประหารริมแม่น้ำฮิดเดเคล ดาเนียลถูกทำให้เข้าใจทั้งนิมิตภายในและนิมิตภายนอกแห่งพระวณะพยากรณ์ของพระเจ้า และเขาได้รับกำลังให้ประกาศข่าวสารนั้น.

สารแห่งภายในและภายนอกถูกนำมารวมเข้าด้วยกันกับคำนิยามเชิงพยากรณ์ของสิริชะ หรือ "ป้อมปราการ" ในข้อสิบ ซึ่งระบุถึงสงครามยุคเรเนที่ปูดินกำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ฤกษ์แห่งการระบุสิริชะนั้น มีทั้งการประยุกต์ใช้ภายในและภายนอก และการเริ่มต้นของสงครามนั้นเป็นเครื่องหมายบ่งชี้ช่วงเวลาทีสิริชะทั้งสองกลายเป็นหัวข้อแห่งคำพยากรณ์ ป้อมปราการหรือสิริชะในฐานะที่หมายถึงรัสเซีย ระบุถึงสงครามตัวแทนครั้งที่สอง ซึ่งนำไปสู่สงครามตัวแทนครั้งที่สาม อันเป็นเครื่องหมายบ่งชี้การเริ่มต้นของสงครามโลกครั้งที่สาม ดังที่ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้โดยยุทธการที่พาเนียมในข้อสิบห้า

ข้อสิบหกคือกฎหมายวันอาทิตย์ ดังนั้นตั้งแต่ปี 2014 เมื่อสงครามยุคเรเนเริ่มต้นขึ้น ดังที่เป็นภาพแทนไว้ในข้อสิบเอ็ดและข้อสิบสอง จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ งานสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับการประทับตราประชากรของพระเจ้าจึงสำเร็จลง การตีความของกาเบรียลในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเป็นภาพแทนของข่าวสารที่ชำระให้บริสุทธิ์ หรือประทับตราประชากรของพระเจ้า การพลาดข้อเท็จจริงนั้นเท่ากับพลาดทุกสิ่ง คำพยากรณ์ที่ถูกเปิดผนึก ซึ่งในพระธรรมวิวรณ์เรียกว่า "การสำแดงของพระเยซูคริสต์"

และซึ่งพระธรรมวิวรณ์ระบุว่าได้รับการเปิดเผยก่อนการสิ้นสุดแห่งพระกรณาคณ โดยเฉพาะนั้น คือข้อความตอนหนึ่งจากพระธรรมดาเนียล

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "อย่าพินิจถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ของหนังสือนี้ไว้ เพราะวาระนั้นใกล้เข้ามาแล้ว ผู้ใดธรรม ก็ให้ผู้นั้นธรรมต่อไป และผู้ใดโสโครก ก็ให้ผู้นั้นโสโครกต่อไป และผู้ใดชอบธรรม ก็ให้ผู้นั้นชอบธรรมต่อไป และผู้ใดบริสุทธิ์ ก็ให้ผู้นั้นบริสุทธิ์ต่อไป" วิวรณ์ 22:10, 11

ในวาระสุดท้าย มีช่วงเวลาพิเศษเฉพาะเจาะจงซึ่งคำพยากรณ์สุดท้ายถูกเปิดเผย เพราะข้อพระคัมภีร์กล่าวว่า "เวลาใกล้เข้ามาแล้ว" ถ้อยคำนั้นเองซึ่งปรากฏอยู่ในบทสุดท้ายของวิวรณ์ ก็พบได้เช่นกันในบทแรก.

วิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระเจ้าประทานแก่พระองค์ เพื่อทรงสำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ถึงสิ่งทั้งปวงซึ่งจะต้องบังเกิดขึ้นในไม่ช้านี้ และพระองค์ได้ทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาแจ้ง โดยหมายสำคัญแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้เป็นพยานถึงพระวจนะของพระเจ้า และถึงคำพยากรณ์ของพระเยซูคริสต์ และถึงสิ่งสารพัดที่ท่านได้เห็น ความสุขมีแก่ผู้ที่อ่าน และแก่บรรดาผู้ที่ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้ และรักษาสิ่งทั้งหลายซึ่งเขียนไว้ในนั้น เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว วิวรณ์ 1:1-3

สองร้อยยี่สิบ และดั่งนั้นยี่สิบสอง เป็นสัญลักษณ์แห่งการรวมกันของความเป็นพระเจ้ากับความเป็นมนุษย์ และพระราชกิจสุดท้ายของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งคือการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น ได้สำเร็จลงภายในบริบทเชิงพยากรณ์ของอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน หญิงพรหมจารีฝ่ายมีปัญญาแห่งยุคสุดท้ายได้รับความผิดหวังครั้งแรกของพวกเขาเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 และพวกเขาถูกกระจัดกระจายดุจกระดูกแห้งที่ตายแล้วอยู่ตามถนนแห่งพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด จนถึงเดือนกรกฎาคม 2023 คือยี่สิบสองปีหลังจากกระบวนการประทับตราได้เริ่มต้นขึ้นในปี 2001 "เวลานั้นก็ใกล้เข้ามาแล้ว" และแล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยก "เสียงหนึ่งในถิ่นทุรกันดาร" ขึ้น ผู้ซึ่งได้รับข่าวสารจากกาเบรียล ผู้ซึ่งได้รับจากพระคริสต์ ผู้ซึ่งได้รับจากพระบิดา

จากนั้นพระสุรเสียงนั้นก็เริ่มส่งสารไปยังคริสตจักรทั้งหลาย และได้ถูกส่งไปโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถอ่านและ/หรือรับฟังได้ ปัจจุบันมีอยู่ในกว่าหกสิบภาษา ส่วนของคำพยากรณ์ที่ถูกเปิดเผยแล้ว กล่าวคือ สารนั้น พบได้ในพระธรรมดาเนียล

"หนังสือที่ถูกเปิดเผยไว้นั้นมีใช้พระธรรมวิวรณ์ แต่เป็นส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์ของดาเนียลที่เกี่ยวข้องกับยุคสุดท้าย ทูตสวรรค์ได้บัญชาว่า 'แต่เจ้าดาเนียลเอ๋ย จงปิดถ้อยคำเหล่านั้นไว้ และพินิจหนังสือม้วนนี้ไว้ จนถึงวาระสุดท้าย' ดาเนียล 12:4" กิจการของอัครทูต, 585.

"ส่วนของคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลที่เกี่ยวข้องกับวาระสุดท้าย" คือข้อสี่สิบ มิใช่เพียงข้อสี่สิบทั้งหมด หากแต่เป็นส่วนหนึ่งของข้อสี่สิบที่แสดงไว้หลังจากเวลาแห่งที่สุดสิ้นในปี 1989 และก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ของข้อสี่สิบเอ็ด ประวัติศาสตร์ของข้อสี่สิบซึ่งไม่มีการกล่าวถึงภายในข้อนี้เอง คือส่วนของคำพยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับวาระสุดท้ายซึ่งถูกเปิดเผยไว้ และนับตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 ก็ได้กำลังถูกเปิดเผยสำหรับผู้เลือกจะเห็นและได้ยิน.

ข้อสี่สิบนั้นมีได้บันทึกสิ่งใดเลยเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่ตามมาภายหลังการล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี 1989 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ในข้อสี่สิบเอ็ด แต่ข้อดังกล่าวได้จัดเตรียมฐานเชิงพยากรณ์ซึ่งแนวคำพยากรณ์อื่น ๆ จะต้องถูกวางลงบนฐานนั้น ผู้ที่ไม่เต็มใจจะเห็นและได้ยินว่า วิธีการแบบบรรทัดต่อบรรทัดคือวิธีการแห่งฝนชุกปลายนั้น ย่อมไม่มีความสามารถที่จะมองเห็นประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสี่สิบ

และนั่นคือประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นวิवरณ์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งกาเบรียลได้มาเพื่อแปลความแก่ยอห์นและดาเนียล เราจะศึกษาต่อไปในบทความถัดไป

“ที่เมืองเบโรอา เปาโลได้เริ่มงานของท่านอีกครั้งโดยเข้าไปในธรรมศาลาของพวกยิวเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์ ท่านกล่าวถึงพวกเขาว่า ‘คนเหล่านี้มีจิตใจสูงส่งยิ่งกว่าชาวเมืองเอเธนส์โลนิกา เพราะเขาทั้งหลายได้รับพระวจนะด้วยความเต็มใจอย่างยิ่ง และคนพระคัมภีร์ทุกวันเพื่อดูว่าสิ่งเหล่านี้เป็นจริงหรือไม่ เหตุฉะนั้น หลายคนในพวกเขาจึงเชื่อ อีกทั้งสตรีชาวกรีกผู้มีเกียรติและบุรุษจำนวนมากไม่น้อยก็เชื่อด้วย”

“ในการนำเสนอความจริงนั้น

ผู้ที่มีความปรารถนาอย่างซื่อสัตย์ที่จะอยู่ฝ่ายถูกต้องจะถูกปลุกเร้าให้ค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร สิ่งนี้จะก่อให้เกิดผลคล้ายคลึงกับที่เกิดขึ้นจากงานของอัครทูตทั้งหลายในเมืองเบโรอา

แต่ผู้ที่ประกาศความจริงในทุกวันนี้ต้องเผชิญกับคนเป็นอันมากซึ่งตรงกันข้ามกับชาวเบโรอา พวกเขาไม่อาจโต้แย้งหลักคำสอนที่ถูกนำเสนอแก่ตนได้

กระนั้นพวกเขากลับแสดงความลังเลอย่างยิ่งที่จะตรวจสอบหลักฐานที่เสนอเพื่อสนับสนุนหลักคำสอนนั้น และถือเอาว่าแม้หากสิ่งนั้นเป็นความจริง

ก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเพียงเล็กน้อยว่าจะยอมรับว่าเป็นความจริงหรือไม่ก็ตาม

พวกเขาคิดว่าความเชื่อและธรรมเนียมเดิมของตนนั้นดีพอสำหรับตนแล้ว แต่พระเจ้า

ผู้ทรงส่งทูตของพระองค์ออกไปพร้อมกับข่าวสารถึงชาวโลก

จะทรงถือว่าประชาชนต้องรับผิดชอบต่อวิธีที่พวกเขาปฏิบัติต่อถ้อยคำของผู้รับใช้ของพระองค์

พระเจ้าจะทรงพิพากษาทุกคนตามความสว่างที่ได้ถูกนำเสนอแก่พวกเขา

ไม่ว่าสิ่งนั้นจะชัดเจนแก่พวกเขาหรือไม่ก็ตาม เป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะต้องตรวจสอบดังเช่นชาวเบโรอา

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะโฮเซยาว่า: ‘ชนชาติของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้

เพราะเจ้าได้ปฏิเสธความรู้ เราก็จะปฏิเสธเจ้าเช่นกัน”

“จิตใจของชาวเบโรอาไม่ได้ถูกคับแคบลงด้วยอคติ

และพวกเขายินดีที่จะตรวจสอบและรับเอาความจริงที่อัครสาวกทั้งหลายได้ประกาศนั้นไว้

หากผู้คนในสมัยของเราจะดำเนินตามแบบอย่างของชาวเบโรอาผู้สูงศักดิ์ ในการค้นพระคัมภีร์ทุกวัน

และในการเปรียบเทียบข่าวสารที่นำมาถึงพวกเขากับสิ่งที่ได้บันทึกไว้ในนั้นแล้ว

ก็จะมีผู้ที่สัตย์ซื่อต่อพระราชบัญญัติของพระเจ้าหลายพันคนในที่ซึ่งทุกวันนี้มีอยู่เพียงคนเดียว

แต่คนเป็นอันมากที่ profess ว่ารักพระเจ้า

กลับไม่มีความปรารถนาจะเปลี่ยนจากความหลงผิดมาสู่ความจริง

และพวกเขายึดติดอยู่กับนิยายอันน่าพอใจแห่งยุคสุดท้าย

ความหลงผิดทำให้จิตใจมืดบอดและชักนำให้ออกห่างจากพระเจ้า แต่ความจริงให้ความสว่างแก่จิตใจ

และให้ชีวิตแก่จิตวิญญาณ” Sketches from the Life of Paul, 87, 88.